

A „pesti srácokra” és az 56-os magyar forradalom erdélyi áldozataira emlékeztek Nagyváradon

2013. 10. 23.

Az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc kitörésének 57. évfordulójára emlékezett az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) és az Erdélyi Magyar Néppárt Nagyváradon, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület székházának panteonjában felállított emléktáblánál. A megemlékezéssel nemcsak a „pesti srácok”, hanem a forradalom erdélyi áldozatainak emléke előtt is tisztelegtek.

Amiképpen **Nagy József Barna**, az EMNT régióelnöke fogalmazott: „akkor még nem voltak nagyokos politikusok, akik azt mondták, hogy ne szóljunk bele az anyaország dolgaiba és a magyar nemzet egysége senki számára sem volt kétséges”. Az egységet mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy Erdély számos településén akadtak olyan fiatalok, akik azért csoportosultak, hogy segítsék a magyar forradalmat, és esetleg Erdélyre is kiterjesszék azt. Ilyen volt Nagyváradon a 13-16 éves fiatalok által alakított Szabadságra Vágyó Ifjak Szervezete, amelynek tagjai, szimpatizánsai és az őket oktató tanítók közül 1960-ban 59-et ítéltek el – részletezte az EMNT partiumi előljárója.

A megemlékezésen jelen volt a Szabadságra Vágyó Ifjak Szervezetének egyik képviselője, **Oláh János**, aki az 1956-ban alakult csoportosulás működéséről, majd a börtönben töltött évek

nehézségeiről szólt beszédében. Elmondta: a csoportnak nagyon sok tagja volt, közülük azonban sokan külföldre menekültek, többen pedig elhaláloztak. Mint kiderült: azokkal, akik életben maradtak, mindmáig tartják a kapcsolatot és időnként találkoznak. A szabadság, az emberi méltóság és a nemzeti egység voltak azok az eszmények, amelyek jegyében működött a csoport, és ezekhez az eszményekhez a mai napig is hűek maradtak.

Nagy József Barna, Oláh János

Az Erdélyi Magyar Néppárt nevében **Jobbágy Emese** nagyváradi elnökségi tag szólt az egybegyűltekhez kiemelve: az 1956-os magyar forradalom a viharos 20. századi magyar történelem egyik letragikusabb, egyben legfelemelőbb eseménye volt, amely azt az üzenetet közvetíti a mai fiatalok számára, hogy merjünk bátran kiállni elveink, értékeink, jogaink mellett.

Kálmán Balázs, az EMNT Bihar megyei szervezetének elnökségi tagja kifejtette: 1956 világossá tette, hogy a nemzeti összetartozás az egyik legerősebb kohéziós erő a társadalomban, s bár a magára hagyott magyar szabadságharc hősi küzdelme a túlerővel szemben megbukott, de a történelem utólag mégis igazságot tett, így a magyar '56 legyőzette is győzött.

A megemlékezésen igei köszöntőt mondott **Ráksi Lajos**, a Partiumi Keresztény Egyetem gyülekezetének lelkésze, aki a nemzetek szabadsághoz való jogát, és ezen jogtól való megfosztás következményeiről beszélt. „Az 56-osok félretették maguk önzőségét, saját életük féltését, és odaálltak akár fegyvertelenül a tankok elé, és harcolni akartak azért, hogy ők és utódaik szabadok lehessenek” – hangsúlyozta a lelképásztor. Hozzátette: a forradalmárok a lehető legnagyobbat győzték le, amikor készek voltak életük feláldozására: önmagukat.

Az elhangzó beszédek után a résztvevők elhelyezték koszorúikat az 56-os emléktáblánál, majd pedig a Szózat elénekelésével zárult a megemlékezés.